

กฎกระทรวง

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับผู้ประกอบอาชีพ
ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐)

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ลูกค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) หรือ (๑๐)

“ผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) หรือ (๑๐) โดยไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นมาก่อน

“บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย” หมายความว่า การตกลงให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ครอบครอง ใช้ จำหน่าย หรือบริหารจัดการทรัพย์สินไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง

“ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” หมายความว่า บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือมีอำนาจควบคุมความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ากับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) หรือ (๑๐) หรือบุคคลที่ลูกค้าทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

“ข้อมูลสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาค หรือข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่สามารถแสวงหาได้จากแหล่งข้อมูลที่มีการเผยแพร่เป็นการทั่วไป และผู้เข้าถึง หรือผู้แสวงหาข้อมูลนั้นอาจต้องจ่ายหรือไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนเพื่อการได้รับข้อมูลดังกล่าว รวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อให้ประชาชน หรือกลุ่มธุรกิจกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดสามารถเข้าถึงได้เพื่อตรวจสอบ หรือทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ

“บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ หรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในหรือต่างประเทศ เช่น ประมุขแห่งรัฐหรือรัฐบาล รัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาล ฝ่ายตุลาการ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ อัยการ หรือทหาร ผู้บริหารระดับสูงของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือผู้มีบทบาทสำคัญในพรรคการเมือง รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ร่วมงานใกล้ชิด และบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ หรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในองค์การระหว่างประเทศ เช่น กรรมการบริหาร รองกรรมการบริหาร และสมาชิกของคณะกรรมการบริหาร หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่ากับระดับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ นโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าวต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

นโยบายและระเบียบวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงมาตรการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันอาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์และวิธีดำเนินธุรกิจใหม่ รวมถึงกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือที่กำลังพัฒนาสำหรับทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่ และที่มีอยู่แล้ว

การดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องดำเนินการประเมินความเสี่ยงตามข้อ ๓ วรรคสอง และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่อาจเกิดขึ้น ก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่

มาตรการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๕ ห้ามผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับลูกค้าที่ปกปิดชื่อจริงหรือใช้ชื่อแฝง

ข้อ ๖ ห้ามผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) รวมทั้งกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง ตัวแทน และสำนักงานผู้ดำเนินการแทน เปิดเผยข้อเท็จจริงหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันอาจมีผลทำให้ลูกค้าทราบเกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า หรือรายงานข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องของลูกค้าไปยังสำนักงาน

ข้อ ๗ ในกรณีที่สงสัยว่าธุรกรรมใดอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) จะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า หากมีเหตุให้เชื่อได้ว่าการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า จะเป็นการทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่จะมาเป็นลูกค้าทราบถึงการดำเนินการดังกล่าว ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) อาจไม่ดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานต่อไป

ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องจัดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ข้อ ๘ ในการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ถ้าผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีข้อยกเว้นในการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมไว้หรือไม่ก็ตาม และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานต่อไป

หมวด ๒

การบริหารความเสี่ยง

ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๙ ให้ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าได้ทำขึ้น เพื่อบริหารความเสี่ยงสำหรับธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และให้รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการในข้อ ๓ กับลูกค้าทุกราย ตั้งแต่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจจนยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าแต่ละราย

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) กำหนดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าทุกรายให้สอดคล้องกับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้า โดยในรายที่มีความเสี่ยงสูงต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุด และในรายที่มีความเสี่ยงต่ำอาจพิจารณาลดความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าลงได้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและระเบียบวิธีการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตน และที่นำมาพิจารณาในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้เป็นข้อมูลปัจจุบันและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

ส่วนที่ ๒

การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ

เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงสูง

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ที่ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๓ และข้อ ๔ จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันหมายรวมถึงปัจจัยความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

(๑) ปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากลูกค้า ได้แก่

(ก) กรณีที่ข้อมูลหรือผลการตรวจสอบการระบุตัวตนของลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าระบุว่า ลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ามีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

๑) โครงสร้างการถือหุ้นมีความผิดปกติหรือมีความซับซ้อนเกินกว่าการดำเนินธุรกิจตามปกติ

๒) ตรงกับข้อมูลที่สำนักงานแจ้งว่าเป็นรายชื่อที่ต้องกำหนดให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งควรได้รับการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด

๓) ประกอบอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงตามที่เลขาธิการกำหนด

๔) เป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง หรือ

๕) ถูกพิจารณาโดยนัยอื่นว่ามีความเสี่ยงสูงไม่ว่าทางด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(ข) กรณีที่ตรวจสอบพบว่าความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมของลูกค้ำดำเนินไปอย่างผิดปกติ

(๒) ปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงในการฟอกเงิน ได้แก่ กรณีที่ลูกค้ำมีถิ่นที่อยู่ไม่ว่าชั่วคราวหรือถาวร มีการประกอบอาชีพ มีแหล่งที่มาของรายได้ หรือทำธุรกรรมในพื้นที่เชิงภูมิศาสตร์หรือประเทศซึ่งเลขาธิการกำหนดว่าเป็นพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) นำปัจจัยความเสี่ยงตาม (๑) และ (๒) มาพิจารณาบริหารความเสี่ยงของลูกค้ำอย่างเคร่งครัด และในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ได้ประเมินถึงปัจจัยความเสี่ยงข้างต้นกับข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้ำแล้วพบว่าปัจจัยตาม (๑) หรือ (๒) ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องกำหนดให้ลูกค้ำดังกล่าวเป็นลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูง

ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) อาจพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เช่น ช่องทางการให้บริการ ประเภทของธุรกรรม ประเภทของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ข้อมูลรายชื่อที่มีความเสี่ยงจากแหล่งข้อมูลอื่น เป็นปัจจัยในการกำหนดความเสี่ยงสูงร่วมด้วยก็ได้

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำในระดับที่เข้มข้นที่สุดสำหรับลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูง โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น หรือการขอหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากลูกค้ำเกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานในการประกอบกิจการของลูกค้ำ ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือในการทำธุรกรรม การกำหนดขั้นตอนให้มีการอ้างถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๒) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูง และอนุมัติผลการตรวจทานข้อมูลตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ ในกรณีที่ลูกค้ำมีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๓) กำหนดกระบวนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูงอย่างเข้มข้นที่สุด โดยอาจพิจารณาเพิ่มความถี่ ขั้นตอน หรือลักษณะในการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบและตรวจทานข้อมูลการระบุด่วนและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ำและให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

ส่วนที่ ๓

การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำสำหรับลูกค้ำความเสี่ยงต่ำ

ข้อ ๑๕ ภายใต้บังคับข้อ ๑๓ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) อาจลดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำลงได้ สำหรับลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำ โดยอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ลดระดับความเข้มข้นในการขอข้อมูลการระบุด่วน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมจากประเภทของลูกค้ำ ประเภทของธุรกรรมหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงิน มูลค่าของธุรกรรม และความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๒) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ำ

(๓) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจทานข้อมูลปัจจุบันของลูกค้ำ

ปัจจัยหรือลักษณะในการพิจารณาลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำมีส่วนร่วมในการกระทำหรือมีการทำธุรกรรม หรือมีการดำเนินการใด ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้ำดังกล่าวให้เป็นลูกค้ำที่มีความเสี่ยงสูงและดำเนินการมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำในระดับที่เข้มข้นที่สุดตามข้อ ๑๔ ทั้งนี้

หมวด ๓

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ

ส่วนที่ ๑

การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำทั่วไป

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ เมื่อ

- (๑) เริ่มมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า
- (๒) มีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว
- (ก) ไม่ว่าจะครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีร่องรอยความต่อเนื่องรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป หรือ
- (ข) ที่เป็นการโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละครั้งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป

(๓) มีข้อสงสัยว่าจะเป็นการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔) มีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าหรือระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

ข้อ ๑๘ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้าและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าโดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสารจากแหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือนอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(๓) ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กร ซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔) ขอข้อมูลจากลูกค้าเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามเจตจำนงในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๕) ตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการทำธุรกรรมตลอดช่วงเวลาที่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจยังดำเนินอยู่ ว่ายังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่ลูกค้าแจ้งไว้ รวมถึงข้อมูลทางเศรษฐกิจของลูกค้า ระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้าที่ได้ประเมินไว้ และข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้าที่มีอยู่ และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ข้อมูลของลูกค้าโดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่ง ให้สอดคล้องกับผลการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้าแต่ละราย ตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖

ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้แล้วเสร็จก่อนหรือระหว่างการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจตามปกติ ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) อาจดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ภายหลังจากที่มีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ทั้งนี้ การดำเนินการในภายหลังการสร้างความสัมพันธ์ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ และไม่กระทบกระเทือนถึงการระงับ การดำเนินการกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย

การระบุตัวตนของลูกค้าและระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้า ให้ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ตรวจสอบเพื่อทราบว่าลูกค้าได้มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้าจริง และต้องดำเนินการตรวจสอบบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) ด้วย

ข้อ ๒๐ ภายใต้บังคับข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ให้ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ดำเนินการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า รวมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะธุรกิจของลูกค้า ตลอดจนโครงสร้างการบริหารจัดการหรือการเป็นเจ้าของ และอำนาจในการควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นด้วย

ข้อ ๒๑ ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายตามข้อ ๒๐ ให้ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ดำเนินการเกี่ยวกับการระบุตัวตนของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ดังต่อไปนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้าและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า โดยใช้ข้อมูลและหลักฐาน ดังนี้

(ก) ชื่อและประเภทตามกฎหมายตลอดจนข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ได้ถึงสถานะทางกฎหมาย และการมีอยู่จริงของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับอำนาจในการควบคุม กำกับดูแล และผูกพันนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย รวมทั้งให้ระบุบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีตำแหน่งบริหารระดับสูง ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องดำเนินการตรวจสอบบุคคลดังกล่าวตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๓) ด้วย

(ค) สถานที่ตั้งตามที่จดทะเบียนและสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง โดยใช้ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับลูกค้ำที่เป็นนิติบุคคล ได้แก่

๑) ระบุบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคล โดยพิจารณาจากการได้รับผลประโยชน์หรือการถือสิทธิเป็นเจ้าของ

๒) ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคลตาม ๑) หรือในกรณีที่ไม่มีพบบุคคลธรรมดาตาม ๑) ให้ระบุบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคล โดยวิธีการอื่น ในกรณีที่มี

๓) ในกรณีที่ไม่สามารถระบุบุคคลธรรมดาตาม ๑) หรือ ๒) ได้ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบบุคคลธรรมดาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของนิติบุคคลนั้น

(ข) สำหรับลูกค้ำที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ได้แก่

๑) ในกรณีที่เป็นทรัสต์ ให้ระบุผู้ก่อตั้ง กรรมการทรัสต์ ผู้คุ้มครอง ในกรณีที่มีผู้คุ้มครอง ผู้รับผลประโยชน์ และบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมทรัสต์ซึ่งรวมถึงบุคคลที่อยู่ในสายการควบคุมหรือการเป็นเจ้าของด้วย

๒) ในกรณีที่เป็นทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ให้ระบุผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ ผู้รับประโยชน์ วัตถุประสงค์ของทรัสต์ ทรัพย์สินที่จะให้เป็นกองทรัสต์

๓) ในกรณีที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายประเภทอื่น ให้ระบุตัวตนของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่เท่าเทียมหรือคล้ายกัน

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามข้อ ๑๘ ได้ ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำดังกล่าวและพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๒๓ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจในครั้งต่อไป ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) อาจใช้ข้อมูลการตรวจสอบตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๔) ที่ได้จัดทำไว้แล้วสำหรับลูกค้ำรายเดียวกันได้ เว้นแต่จะมีความสงสัยในความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๒๔ ให้เลขาธิการกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ในการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามกฎหมายกระทรวงนี้

ข้อ ๒๕ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับลูกค้ำทุกราย ทั้งลูกค้ำใหม่และลูกค้ำปัจจุบัน

ในกรณีลูกค้าปัจจุบัน ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ลูกค้าที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอ ให้ติดตามและตรวจสอบข้อมูลให้ครบถ้วนและให้บริหารความเสี่ยงและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อมีข้อมูลที่ครบถ้วนและเพียงพอแล้ว

(๒) ลูกค้าที่ไม่มีความเคลื่อนไหวในการเดินบัญชีหรือไม่มีการทำธุรกรรมมาเป็นเวลานาน หรือเป็นลูกค้าซึ่งเป็นลูกหนี้ที่ไม่ชำระหนี้ และไม่สามารถติดตามข้อมูลได้ ให้กำหนดมาตรการให้ลูกค้าต้องติดต่อกับผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ในการทำธุรกรรมครั้งต่อไป ทั้งนี้ เพื่อจะได้ขอข้อมูลจากลูกค้าได้ในโอกาสแรกและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อมูลดังกล่าวต่อไป

(๓) ลูกค้าที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอ และไม่สามารถติดตามข้อมูลให้ครบถ้วนและเพียงพอได้ ให้พิจารณายุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าว

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) มีการทำธุรกรรมกับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ให้ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ดังต่อไปนี้

(๑) ระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดยนำความในข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ดำเนินการตรวจสอบกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ทำธุรกรรมในนามของผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว โดยนำความในข้อ ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓) ดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย โดยนำความในข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ได้ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องไม่ทำธุรกรรมกับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๒๗ ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีความเสี่ยงสูง โดยต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าวในระดับที่เข้มข้นที่สุด

ข้อ ๒๘ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวในระดับที่เข้มข้นที่สุดสำหรับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวที่มีความเสี่ยงสูงตามข้อ ๒๗ อย่างน้อยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้นหรือการขอหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานในการประกอบกิจการของผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม และอาจพิจารณากำหนดขั้นตอนให้มีการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยก็ได้

(๒) ในกรณีที่ผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวมีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องไม่ทำธุรกรรมกับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๓) กำหนดกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่เข้มข้น โดยอาจพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม มูลค่าในการทำธุรกรรม และความจำเป็นทางธุรกิจของผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวอย่างเข้มข้น

ข้อ ๒๙ ให้นำความในข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๗ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

การพึ่งพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบลูกค้า
และการกำหนดนโยบายสำหรับสำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือ

ส่วนที่ ๑

การพึ่งพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบลูกค้า

ข้อ ๓๐ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) อาจพึ่งพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนลูกค้าตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๑ หรือเพื่อแนะนำธุรกิจ เมื่อรับรองได้ว่า

(๑) จะได้รับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๑ จากบุคคลที่สาม

(๒) บุคคลที่สามต้องส่งสำเนาเอกสารหรือข้อมูลการระบุตัวตนและเอกสารข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๑ ได้ในทันทีที่ได้รับการร้องขอ

(๓) บุคคลที่สามได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบอย่างเหมาะสม และปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและมีการเก็บรักษาข้อมูลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๔) บุคคลที่สามที่มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของหลายประเทศ ได้มีการพิจารณาความน่าเชื่อถือของประเทศนั้น ๆ จากระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายแล้ว

ในกรณีที่บุคคลที่สามเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ในกลุ่มหรือในเครือเดียวกันกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ที่พึ่งพาและกลุ่มผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ดังกล่าวได้ปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การเก็บรักษาข้อมูลหลักฐานและปฏิบัติตามข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๔ และการปฏิบัติดังกล่าวได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจ ให้ถือว่าผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ได้ดำเนินการตาม (๓) และ (๔) โดยผ่านกลุ่มสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ แล้ว

มาตรการตามข้อนี้ไม่นำมาใช้กับการจัดจ้างบุคคลภายนอกหรือการจัดตั้งความสัมพันธ์ในลักษณะตัวแทน

การพึ่งพาบุคคลที่สาม หมายความว่า การพึ่งพาในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่งและการเก็บรักษาข้อมูลตามกฎหมายที่ซึ่งได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจและบุคคลที่สามได้ดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าอยู่ก่อนที่ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) จะพึ่งพาให้บุคคลที่สามดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจใหม่ระหว่างลูกค้ากับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ซึ่งบุคคลที่สามสามารถนำกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ตนถือปฏิบัติอยู่มาใช้กับความสัมพันธ์ทางธุรกิจใหม่นี้ได้ ทั้งนี้ การพึ่งพาบุคคลที่สามจะแตกต่างจากการที่ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) จัดจ้างบุคคลภายนอกหรือความสัมพันธ์อย่างตัวแทน ซึ่งต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงตามนโยบายและข้อบังคับของผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) และผู้รับจ้างหรือตัวแทนต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐)

ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องรับผิดชอบในกรณีที่บุคคลที่สามไม่ดำเนินการตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าหรือการเก็บรักษาข้อมูลและหลักฐานหรือดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวได้ไม่ครบถ้วน

บุคคลที่สามต้องเป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจ

ส่วนที่ ๒

มาตรการควบคุมภายในและนโยบายสำหรับสำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือ

ข้อ ๓๑ ให้ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) กำหนดแผนในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๓ และกำหนดให้มีกลไกในการตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระเพื่อตรวจสอบระบบการดำเนินงานและการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องกำหนดขั้นตอนในการจ้างพนักงาน เพื่อปฏิบัติงานภายใต้นโยบายหรือมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดให้พนักงานได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องกำหนดให้มีพนักงานระดับบริหาร เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ข้อ ๓๒ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องกำหนดให้สำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือที่ตนถือหุ้นใหญ่ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ตามความเหมาะสม กับประเภทของธุรกิจ

ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) อาจกำหนดมาตรการในการร่วมใช้ข้อมูลหรือส่งข้อมูลให้แก่สำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ เพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายตามวรรคหนึ่ง โดยเฉพาะข้อมูล เกี่ยวกับลูกค้า การทำธุรกรรม ความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้า หรือผลการประเมินและ วิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกค้า รวมถึงมีมาตรการในการรักษาความลับจากการส่งหรือรับข้อมูลดังกล่าว อย่างเข้มงวด

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่มาตราการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ของประเทศที่สำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือของผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ตั้งอยู่ มีความเข้มงวดแตกต่างจากมาตรการตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย ให้สำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือ ที่อยู่ในต่างประเทศถือปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดกว่า

ในกรณีที่สำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมาย ของประเทศที่สำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือตั้งอยู่ได้ ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) พิจารณาเพื่อยุติการดำเนินกิจการของสำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือดังกล่าว

ข้อ ๓๔ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ต้องพิจารณาให้พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุน ทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นปัจจัยหนึ่งในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำกัดความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การทำธุรกรรม การทำกิจกรรม การลงทุน การร่วมทุน กับคู่ค้า ตัวแทน หรือการพึ่งพาบุคคลที่สาม ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๒) ไม่จัดตั้งสำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หากมีการจัดตั้งสำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือ ให้สำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือนั้นปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการทางกฎหมายของสำนักงานใหญ่ อย่างเคร่งครัด

(๓) แจ้งข่าวสารหรือข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงสูงของพื้นที่ หรือประเทศที่ตั้งอยู่ให้สำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือทราบอย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๕
การกำกับและตรวจสอบ

ข้อ ๓๕ กรณีที่มีความจำเป็นในการติดต่อสำนักงาน เพื่อสอบถาม ขอคำแนะนำ ชี้แจง หรือด้วยเหตุจากการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) จะต้องแต่งตั้งพนักงานเพื่อเป็นตัวแทนในการติดต่อ หรือประสานงานกับสำนักงาน

ข้อ ๓๖ ให้สำนักงานเป็นผู้กำกับดูแล ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ในการปฏิบัติตาม กฎกระทรวงนี้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกำกับดูแลและติดตามประเมินผลการปฏิบัติตาม กฎกระทรวงนี้ สำหรับบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ

ข้อ ๓๗ เพื่อให้การดำเนินการตามข้อ ๓๖ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอาจ

(๑) ขอความร่วมมือในการกำกับดูแลและติดตามประเมินผลจากหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจ กำกับดูแลผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ทั้งนี้ ตามข้อตกลงระหว่างสำนักงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแล

(๒) แต่งตั้งที่ปรึกษาซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญด้านการกำกับ ตรวจสอบ หรือติดตาม ประเมินผล

คุณสมบัตินี้ ค่าตอบแทน และขอบเขตอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของที่ปรึกษา ด้านการกำกับ ตรวจสอบ หรือติดตามประเมินผลตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๓๘ เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎกระทรวงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติตามกฎกระทรวง ตามที่เลขาธิการกำหนดด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๙) มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ด้วยโดยอนุโลม แต่จะใช้กับผู้ประกอบอาชีพที่มีลักษณะอย่างไรให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยต้องมีให้มีความเป็นการก่อความเดือดร้อนแก่ผู้ประกอบอาชีพรายย่อยและประชาชนที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเท่านั้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้